

Índex:

Identificació de la pel·lícula.....	pàg. 2
Anàlisi del film.....	pàg. 3
Valoració personal.....	pàg. 6

Identificació de la pel·lícula.

Gènere de la pel·lícula: Històric.

Gènere

Anàlisi del film.

La caixa de música, tracta sobre la Segona Guerra Mundial a Hongria, i sobre el judici a que es sotmès Miska Laszlo. En aquesta pel·lícula, es defensen els drets dels afectats jueus de la segona Guerra Mundial, s'afirma, que encara que hagin passat cinquanta anys, s'han de jutjar els criminals. A més a més, s'exposa una decisió moral molt important, exposar la veritat sobre el passat, encara que si fiqui un familiar molt estimat pel mig.

La caixa de música, comença presentant-nos els personatges. Seguidament, Miska Laszlo, rep la fatal notícia: l'acusen de falsificació per anar als Estats Units, i de nombrosos crims a la Segona Guerra Mundial, comesos en un camp de concentració húngar, cinquanta anys enrere. La seva filla, Ann Laszlo –Talbot, experta advocada criminista, es elegida pel seu pare com el seu advocat defensor, però, primerament, ella s'hi resisteix, perquè no es especialista en aquest tipus de casos, però al final, hi accedeix. Abans de començar el judici, el fiscal, Jack Burke, i l'avvocada, es veuen en un restaurant on tenen un amarg intercanvi de paraules. Ja començat el judici, el fiscal comença fent exhibir una sèrie d'afectats, tots jueus, dels camps de concentració, els quals identifiquen al culpable, Miska Laszlo, com el qui va realitzar tota aquella sèrie de tortures, al final de l'interrogatori el fiscal els hi ensenyava la fotografia del carnet que utilitzava en aquella època l'acusat. Però, al arribar el torn de l'avvocada, descalificava als acusats, i aconseguia que el seu testimoni no servís per a res. Primerament, el carnet era una fotocòpia, encara que més endavant, van aconseguir l'original. Durant el transcurs del judici, i gracies als mitjans de comunicació, que van donar a conèixer la notícia, es van formar grups de persones, que es manifestaven en contra, i que anaven a protestar a casa de l'acusat, i que fins i tot, van fer algunes destrosses a casa seva, de l'acusat. Però també es van formar certs grups que es manifestaven donant suport a Miska Laszlo. En l'evolució del judici, una frase difícil de captar, que una acusada va declarar que Miska sempre deia *Mente sana in corpore sano*, frase que concidia la que va dir al nét, cosa que el delatava de tots els crims i tortures que va cometre, si algú se'n hagués adonat. Quan tot semblava guanyat per en Miska, de cop i volta el fiscal, Jack Burke, va trobar un testimoni, però es tenien de traslladar a Hongria, ja que aquest testimoni, estava bastant malalt. Ann Laszlo–Talbot, va tindre de anar sola a Hongria, ja que el seu pare, l'acusat, no hi volia anar, ja que tenia por de sofrir un atemptat. Un cop allà, l'avvocada, va rebre una visita inesperada a l'hotel, un senyor, sense identificar-se, li va regalar una capsa de massapans. Al obrir la capsa, Ann Laszlo–Talbot, va trobar-hi a dins, certs documents que ajudaven positivament al seu pare, Miska Laszlo. Alhora d'interrogar al testimoni, amb el jutge, el fiscal, i l'avvocada al davant, Ann Laszlo–Talbot, aconseguir desacreditar al testimoni, per lo que el jutge el va declarar nul. Alhora de tornar a l'hotel, l'avvocada es va parar a contemplar el riu Danubi, del qual deien que es podia veure la sang dels morts jueus de la Segona Guerra Mundial. Després, va anar a visitar a una dona, que li havien aconsellat. Aquesta dona, li va ensenyar varies fotografies d'aquella època i li va donar un tiquet per anar a buscar una cosa a una casa d'empenyorament dels Estats Units. Ja als Estats Units, i amb el regal al seu poder, que va resultar de ser una caixa de música, en la qual hi havia certes fotografies, totes de les atrocitats que Miska

Laszlo va cometre. Aleshores, amb el judici resolt, absorbent a Miska Laszlo de totes les acusacions, i ja en una festa organitzada per celebrar l'acavament del cas, Ann Laszlot-Talbot, va tindre una xerrada amb el seu pare, sobre el que de veritat havia succeït. El seu pare, va dir que ningú la creuria si canviava d'opinió, hi deia el que ella sabia, però en l'última escena, es veu com l'advocada llegeix la portada d'un diari, on hi sortien les fotografies que ella havia recollit a la caixa de música.

Els personatges que intervenen són Ann Laszlo-Talbot, advocada defensora, i filla de l'acusat, Miska Laszlo. Karchy Laszlo, germà de l'advocada, Mikey Talbot, el sogre de l'advocada, i el fill de l'advocada, per part de la família Laszlo. Jack Burke, el fiscal, i el jutge, com a representants del govern. A més a més, a La caixa de música, i surt un determinat grup social, que protesta en contra de l'acusat, demanant l'extradició de Miska Laszlo a Hongria. I un altre grup, minoritari, que en volia l'absolució. A part d'aquests grups socials, també s'ha de tenir en compte els testimonis, els quals es devien veure frustrats, perquè no van servir per acusar a en Miska Laszlo, almenys en el primer judici, suposant que n'hi va haver-hi un segon, de judici.

Les relacions entre els personatges de la família Laszlo, al principi del judici, eren bones, una família unificada; però durant el transcurs del judici, es van anar deteriorant, van sorgir discrepàncies, dels nervis que els hi va provocar el judici. Encara que al final, pare i filla, es van barallar. La relació entre l'advocada i el fiscal, no era gaire bona. Entre l'acusat i els testimonis, no hi havia relació, ja que no es podien parlar, encara que, amb una testimoni, amb la qual, Miska Laszlo va mantenir una petita però acalorada discussió, e que al final, l'acusada li va escopir a la cara. Però entre l'acusat i els testimonis, cinquanta anys enrere, la relació va ser molt pitjor. El temps en que es desenvolupa la pel·lícula, es bastant actual, cap al 1989. L'acció es desenvolupa als Estats Units d'Amèrica, i una petita part, però decisiva, a Hongria, concretament a Budapest. L'ambient d'aquesta pel·lícula, és judicial.

Valoració Personal.

En conclusió, d'aquest interessant film, que ens presenta un fet basat en un cas real, excel·lentment presentat, amb una ambientació judicial molt real, encara que el jutge, denegant les protestes del fiscal, Jack Burke, casi sempre, feia semblar el judici un mica còmic, encara que podem deduir que el jutge intentava ser imparcial. Les relacions entre els personatges, semblen molt reals, per exemple, la relació entre Ann Laszlo-Talbot, al principi, el seu pare i ella es feien costat, es donaven suport moralment, però, al final, la desconfiança, les fotografies, van fer que fins i tot, s'odiessin, es barallessin, cosa totalment comprensible, ja que Miska Laszlo, esperava tota la confiança possible de la seva filla, i no, que de cop i volta, se li girés d'esquena quan el judici ja estava guanyat. Una altre relació comprensible, en una escena en que una testimoni escup a la cara a Miska Laszlo, en senyal de fàstic, desaprovació, perquè la testimoni, deia la veritat i Miska Laszlo, mentia, per això, la testimoni estava indignada. En general les relacions semblen certament reals, el més normal que podria succeir, segons la situació representada. La tria de l'espai i el temps, no es podria escollir millor ja que la majoria de criminals de la Segona Guerra Mundial, es van exiliar a altres països, generalment fora d'Europa, sobretot, als Estats Units d'Amèrica, perquè el govern posterior, no els jutgés, com a els criminals alemanys, en els judicis de Nuremberg. Per això l'espai està ben elegit. El temps també està ven elegit, ja que, la falta d'informació, la desorganització, o que totes les dotzenes d'aquella època, es tornin a recuperar, defensaren els drets dels jueus, que tenen dret a veure com els seus torturadors, són empresonats. La caixa de música, es pot ser molt interessant, ja que ensenya el codi moral, hom pare o familiar, o a un ésser molt estimat, de un crim comès, fa poc o molt de temps?, naturalment tothom que respongués aquesta pregunta, estaria dient sofismes, perquè, fins que hom no s'hi troba, un és capaç de decidir que faria, la qual cosa ens ensenya la pel·lícula. Per tot això, aquesta pel·lícula se la podem recomanar a qualsevol persona.

La caixa de música.

Títol original:

Music Box.

Presenta una producció:

Irwin Winkler, Jessica Lange.

Una pel·lícula:

Costa-Gaunas La caixa de música,

Anmin Mueller-Stahe. Frederic Forrest.

Lukas Haas.

Música:

Philippe Sarde, Joele Van Effenterre.

Decorador:

Jeanmiene Claudia Oppewall.

Director de fotografia:

Patrick Blossier.

Producers executius:

Joe Eszterbas, Hal Polaine.

Escrita per:

Joe Eszterbas.

Produïda per:

Irwin Winkler.

Dirigida per:

Costa-Gaunas Music Box